
PfS TIBOLD SZABINA

Dr. Gyárfás Ágnes
1932 – 2021

PhS Tibold Szabina és Dr. Gyárfás Ágnes

Édesanyám, akit mi a Bölcsöletek Nagyasszonyának nevezünk, munkásságában, személyes felvállalásaiban megjárta a 'Nagy Nehéz Utat'. Az ő élete példaadások fényébe vont a életét, akik körülötte munkálkodtak, akik tőle tanultak. Édesanyámtól nem lehetett nem tanulni. Állandóan oktatott, anélkül, hogy az oktatásnak tűnt volna, információk és felismerések tárháza volt, szavait ittuk, munkáit többszörösen elolvastuk, mert egyszeri olvasásra nem lehetett mind azt befogadni, amit ő átadott. Gondolkodásra serkentett mindannyiunkat. Állandóan visszajárok írásaihoz, legyen az egy tanulmány, mese-elemzés, vagy komplex gondolatokon nyugvó és új ismereteket tartalmazó könyve. Édesanyám hite, hazaszeretete, emberszeretete, nagyvonalúsága és lelkesülésének fénysugara példátlan volt. Nagyon nehéz időszakban élte meg gyermekkorát, fiatalkorát és alkotóéveit, mint legtöbben az ő korosztályában, viszont ezek az embertelen idők nem állították őt meg sem emberségében, sem abban a maga elé tűzött feladatban, mely szinte emberfeletti erőt és lélekfénnyel megáldott idealizmust követelt meg tőle ahhoz, hogy a magyarság jövőjét értékeiben biztosítsa az eljövendő koroknak.

A tudásnak, a bölcsöleteknek élt elsősorban, mert magát is hajította a tudásvágy, s korán felismerte, hogy csak szellemi és lelki intelligenciával képes egy ember értékeket felmutatni ez életben. Iskolát álmodott meg, s világra is hozta azt, ami lelkében megfogant, a Miskolci Bölcsész Egyesületet. Igény volt erre az iskolára, mert Miskolcon, s valójában ez egész országban nem volt akkor még (s azóta sem) egy ilyen szellemi kútfő, melyből nem csak több rétű bölcsöleti ismereteket, de nemzeti szellemben tanított kultúrát és keresztény erkölcsrendet is magába fogadhat a hallgató, s ha nem ismerte, itt megismerkedhet vele. Új utat nyitott meg, egy megfogalmazott magyarságtudomány előtt, az első ilyen kurzust az országban.

Az Ő szelleme tiszta volt az utolsó pillanatig. Éppen úgy használta az intellektusát, mint a lelki megérzéseit, melyekben bízott. Átlátott a hamisság függőnyeiben és belelátott a dolgok magyába. A következtetései szinte mindig hibátlanok voltak. A felismerései meghatározók nyelvünk ősiségére vonatkozóan, hiszen azzal, hogy mélyebbre nézett a „sumérkodók” agyagba nyomkodott ékírásainál, felfedezett egy számunkra olyan kincset, mely valóban bizonyítja nyelvünk és kultúránk több ezer éves ősiségét. Tanulmányozta a még ékjelírási nyelvzet előtti mezopotámiai drágakövekbe vésett pecséthengerek titkait, felfedezte, hogy az azokon megjelenő képjelek nyelvünkön értelmezhetők. Megtalálta szó-gyökeinket, s így olvasni tudta magyarul a pecséthengerek több ezer éves üzeneteit. Több könyvében bemutatja és tárgyalja felismeréseit, s összeköti e tanításokat a csillagos égbolt ránk vetülő tükrében felismert kozmikus renddel. Édesanyám munkássága oly sokrétű, hogy csak akkor lehet róla érdemben beszélgetni, ha valaki hallgatta előadásait és veszi a fáradságot, hogy elmélyült érdeklődéssel tanulmányozza ránk hagyott munkáit. Az Ő hiánya személyében egy feltölthetetlen űrt hagyott maga után számunkra, akik ismerték és szerették. Ő viszont egy befejezett életet hagyott

maga után, s oly örökséget a Nemzetre, mely,
minden magyar ember számára örök értékű
marad.

Isten áldjon Édesanyám, látlak Téged behunyt
szemmel az Égi Bölcsesetek aranyködből lehelt
templomában, hófehér papnői lepelben,
sugárzón. Nagyon szeretlek, örökkön örökké...

Tibold Szabina

Dr. Gyárfús Ágnes és PhS Tibold Szabina

Dr. Gyárfús Ágnes

Anyám vagy

*Csillagkapum e létbe –
Egy Ige vagy a Természettel,
Ősi istennők emlőivel –
Vulkánok szunnyadó erői,
Folyók, erek, tavak, tengerek
Életet adó gyönyörűségei –
Te vagy az ébredés,
Az első szívdobbanás –
Te vagy a biztonság ölelő karja;
Te vagy a vihar is,
Tűzhegyek kitörése,
Te vagy az engesztelés, s a
megbocsájtás Fénye –
Te vagy a napfény borús hangulatban,
Te idézed meg a Holdat, felhő-fátylakba
takartan,
Te vagy a fagyból érkező első hóvirág,
Te vagy az aranyló, búzamező hullám,
Te vagy az édes szőlőfürt, s bódító
nedűje,
Te vagy a frisskenyér a kemencében,
Te vagy a csendes hópaplan a télben;
S belőled ébred az első
fénysugár, mely ott
lappang a legsötétebb éjben...*

*Édesanyám,
Te vagy a Mindenségem kezdete és
vége,
Körkörös álma és Örökkévalósága –*

Leánykád: Szabina

PhS Tibold Szabina alkotása